

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın, **Adalet Bakanı Yılmaz TUNÇ** tarafından Anayasanın 98 ve İç Tüzüğü'nün 96'ncı ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Kamuran TANHAN

Mardin Milletvekili

Çocuk istismarı, hem bireysel hem toplumsal düzeyde derin travmalar ve yıkımlar yaratmaktadır. Bu tür vakalarda faillerin cezalandırılması kadar, mağdur çocukların korunması ve adaletin gecikmeden sağlanması da hayati önemdedir.

Mardin'de kamuoyuna yansıyan bir olayda; biri 10, diğeri 17 yaşındaki iki kız çocuğunun, akrabaları R.B. tarafından yıllar içinde sistematik şekilde cinsel istismara uğradıkları ortaya çıkmıştır. Sanık, gözaltında suçu kabul etmiş, çocuklar psikolog ve pedagog eşliğinde ifade vermiştir. Ancak duruşma aşamasında ifadelerin değişmesi üzerine sanık tahliye edilmiştir.

Bu durum, Türkiye'de çocuk istismarı davalarında mağdur beyanlarının güvenliği ve sürekliliğinin yeterince sağlanamadığını göstermektedir. İfadelerin geri çekilmesi baskı altında olmuş olabilir ve bu da cezasızlık algısını, yeniden suç işleme riskini artırmaktadır. Tahliye kararıyla birlikte mağdurların güvenliği ve psikolojik bütünlüğü de göz ardı edilmiştir.

Aile içi ya da akraba ilişkili vakalarda, beyan değişikliklerinin failin baskısıyla gerçekleşebileceği göz önüne alınmalı, sadece ifade değişikliği gerekçesiyle tahliye kararı verilmemelidir. Sanığın suçu kabul etmiş olması dahi tutukluluk için yeterli görülmemiştir ki bu durum, kamuoyunda "itirafın bile ceza için yetmediği" algısını doğurmuştur. Ağır suçlarda sanıkların kısa sürede tahliyesi, adalet duygusuna, çocuk haklarına ve kamu vicdanına zarar vermektedir.

Bu bağlamda;

1. Mağdur çocukların ve aile bireylerinin soruşturma aşamasında verdikleri ifadeler ile duruşmadaki beyanları arasındaki çelişki hakkında Bakanlığınızca bir inceleme başlatılmış mıdır?
2. Sanığın suçu kabul etmesine rağmen, sadece mağdur beyanlarındaki değişiklik nedeniyle tahliye edilmesi çocukların korunmasına ilişkin ulusal ve uluslararası hukuk normlarıyla çelişmiyor mu?
3. Bu tür davalarda mağdur çocukların ve ailelerinin üzerinde baskı oluşturulmasını engelleyecek ve beyan değişikliklerinin arka planını inceleyecek bir mekanizma Bakanlığınız bünyesinde mevcut mudur?
4. R.B.'nin serbest bırakılmasının ardından mağdur çocukların ve ailelerinin güvenliği ile psikolojik destek ihtiyaçları konusunda ne tür önlemler alınmıştır?
5. Türkiye'de çocuklara yönelik cinsel istismar davalarında, beyan değişikliği sonrası sanığın tahliye edilmesi uygulaması yaygın mıdır? Bu konuda Bakanlığınızın bir veri çalışması bulunmakta mıdır?
6. Adli süreçte "şikayetçi olunmaması" ya da "yanlış anlaşılma" gibi gerekçelerin, çocukların üstün yararını gözetmeden tahliye kararlarına gerekçe yapılmasının önüne geçmek için yeni yasal ya da idari düzenlemeler yapılması planlanmakta mıdır?